

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. Divus Josephus salus iter agentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

SECTIO II.

*Divus Iosephus salus iter
agentium.*

IX. **R**everendissimus & Illustrissimus Didacus de Yopez Episcopus Tarraconensis lib. 2. vitæ Sanctæ Mariæ Theresiæ nostræ cap. 27. narrat eam unâ cum Monialibus Sociabus ab evidentissimo mortis periculo, Divo succurrente Iosepho, liberatam fuisse: Nam cum ad fundationem in Oppido *de Veas* in Hispaniâ in honorem Sancti Iosephi inchoandam Sancta Mater cum aliquot Monialibus curru veheretur, & Auriga viâ regiâ penitens amissâ, per ardua & ac inaccessa præcipitia iter arripuisset, metuq; gravissimo petcellerentur Sociæ: sic eas ipsa allocuta est. Eia filiæ & amantissimæ sorores, hoc solum habemus residui ut oculos nostros ad Dominum humiliter convertamus, Sanctissimiq; Iosephi cujus causa in hoc discrimen devenimus, patrocinium deprecemur, atque in hoc tanto periculo illius auxilium imploremus. Ut dictum, ita factum. Nec morâ è profundissimâ voragine vox audita est humana hunc in modum exclamans, *sistite, neque ulterius progrediamini, alioquin in præcipitiû omnes simul peritura abitis.* Cumq; ille cuius vox percipiebatur, ab illis ultra quid faciendum esset rogaretur, iussit omnes versus partem unam quæ quidem non minus periculosa videbatur pedetentim iter arripere. Cum ergo jam se periculo ereptas cernerent atque hominem inquirerent, ut debitas ei pro consilio gratias agerent, Sancta Mater divinitus agnoscens beneficium, & lachrymis perfusa, Sanctimonialibus suis asseruit frustra ab Aurigis illû quæri: fuit enim inquit (Sanctissimus Pater meus Ioseph, qui nos his periculis liberavit.) Quod & ipse postea probavit rei eventus. Nam etsi ad voraginis usque profundum descenderint ut Consiliarium detegerent, neque hominem, neque hominis vestigium invenerunt. Hæc Episcopus Tarraconensis.

Aliud habet Didacus de Aranda de quodam pio Monasterii Montis-Serati Religioso. Hic præ cæteris religiosius venerabatur Divum Iosephum, maximè verò afficiebatur ei ex consideratione itineris ipsius & laborum ab eo exhaustorum, dum cum Puerò & Matre secederet in Ægyptum: quod sanè ipsi utile, Sancto Iosepho gratum fuisse, sequens declarat eventus. Peregrè cum rediret ex longiori itinere ad Monasterium suum ingruente vesperâ, atque à rectâ viâ deficiens per asperas illas cautes Monasterio vicinas, aberrare inciperet, ut jam noctem sibi subdicio agendam non absque metu ferarum illic frequentium crederet: Ecce subito virum conspicit, qui Nobilem Marronam Filium in ulnis gestantem, asinoque insidentem ducere videbatur. Hoc occursum recreatus pius ille Religiosus, plus etiam consolationis accepit, cum de viâ vir ille interrogatus, sequi iussit, ducturum se ad locum requisitum. Ita inter mirificæ suavitatis colloquia ad vicum pervenit, quò intendere, ubi gaudium ejus citò in stuporem versum est, non comparentibus uspiam iis quos viæ duces comitesq; habuerat. Neque aliud subit animum cogitare, quàm Sanctum suum Patronum Iosephum cum fuisse, qui hoc ei schemate & comitatu apparens, declarasset haud vano indicio gratum se habere ejus obsequium & devotionem.

Similem opem expertus est etiam ex Ordine PP. Capucinatorum eadem Sanctissimo Patriarchæ maximopere affectus R. P. Hieronymus de Pistorio, qui cum semel iter agens à viâ declinasset, & per sylvas ac deserta nocte interceptus aberraret, in genua provolutus ei se intimè commendavit: Necdum orationem absolverat, cum eminus lumen deprehendit ad quod rendere decrevit cum socio suo: cumq; eò pervenissent, Tugurium invenerunt & in eo virum cum muliere & infantulo, qui ipsos perhumaniter excipientes introduxerunt, eisq; potum & cibum, ac deinde stratum exhibuerunt: sed mane factò evigilantes mirabiliter obstupuerunt, dum hospitium & hospites disparuisse, seque in medio

medio Prati amoenissimi constitutos esse adverterunt. Ita Flores Scraphici in Apparit. B. V. pag. 8.

CAPUT XII.

Patrocinium Divi Iosephi in doloribus calculi.

I. **I**N hoc morbo satis frequenti maxime se Divus Iosephus invocatus reddit propitium, sine dubio propterea quod ad illum sæpius deficiunt remedia humana: Quamvis autem in hoc genere creberrima sint ubique ejus auxilia, sola tamen illa referre mihi sufficiet quæ in *Aede* ejus miraculosâ *Facontina* Antuerpiæ, quæ est Ordinis Canonissarum Regularium Sancti Augustini patrata sunt, ex *Omazurino* in libello Teutonico de Sancto Iosepho ejusque Antuerpiæ cultu. Igitur ad rem.

II. *Henricus vande Sanden* octodecim annorum adolecens filius *Joannis vande Sanden & Margarete Vasseur*, calculi doloribus acutissimis biennio toto excruciat, præcipue autem anno 1639. à *Festo* Sancti Joannis Baptistæ usque ad 16. Augusti, ita ut nec quiescere, nec dormire posset, & *Lazarus Marquis*, expertissimus Medicus nullam ei ab humanâ virtute amplius sperandam sanitatem judicaret, materno admonitu commendavit se *Divo Iosepho*; atque ad ejus Sacellum *Facontinum* accessit, ubi cum pias preces & vota ad Sanctum fundit, subito magnâ cor suum premi angustia sentiens, egredi festinavit, atque ad reddendam urinam secedens unâ cum illâ duos quadrangularis formæ lapides emisit, eâ magnitudine, ut digiti auricularis articulum unum adæquarent, neque ab eo tempore quidquam amplius istius molestiæ sensit, sed in hodiernam diem sanus persistit.

III. *Elizabeth Sillevorts* 16. ætatis suæ anno *Facontinarum* associata cœtui, jam quadragesimum secundum attigerat, extremis tribus, totidemque mensibus, usque adeo gravata concreto intra vesicam calculo, ut urinam,

eo præpediente, emittere nunquam nisi per cruciatos extremos posset, toto corpore tremens ac sudans dum se exonerare nitentur, sæpè etiâ febres è tormento tali tantoque patiens. Quare deputandæ duæ ad ejus obsequium sorores fuere, quæ corporis agitationem nimiam in eo articulo prohiberent, misellam hinc inde sustinendo: Interim læsis tam insolitâ violentiâ meatibus, jam toto seque anno retentivam amiserat facultatem, & quidquid ei defluebat postremis tribus, quibus sic afflicta fuit septimanis, purè foetentissimo turbidum, vitium exulceratæ indicabat vesicæ. Ita cum ad extremum febres accrevisserent, & exhaustis viribus prorsus debilem reddidissent, conclamatum de vitâ ejus pronuntiarunt Medici, quandoquidem neque Chirurgica sufficere poterant instrumenta ad exemptionem lapidis tam enormiter grandis, quantum esse monstrabant indicia, neque Medicinæ ad ejus dissolutionem per se sequi annum adhibita, neque aliæ solis doloribus mitigandis altero seque anno præparata, quidquam proficerent: Omni igitur humanâ spe destitutam se videns, meliorem sibi in cœlo medicum quæsit, totamque spem suam in Sancti Iosephi meritis apud Deum reposuit, pridem erga eundem non modicè affecta: ut autem auxilium ejus mereri posset, diu noctuque gestare constituit cingulum sub illius invocatione benedictum, cumque vehementissimus urgeret dolor laboranti parti applicare, addens de Superiorum consensu quidquid vel per se facere ipsa, vel curare per alios poterat piorum operum, sacrificiorum, mortificationum, atque votorum, tantâ cum fiducia, ut cum preces precibus, novenas novenis, vota votis, etiam per omnem vitam obligaturis adderet, non vereretur matri Priorissæ dicere, certa esto mater, quod auxiliante S. Iosepho meo ipsum tibi lapidem vivens ac sana in manus sim traditura.

IV. Ergo cum intendisset quantum poterat devotionis affectum, & decimo die Junii anni 1649. suis & sororum perfusa lachrymis, inter cruciatos intolerabiles, & sustentantium sociarum manus,

fff

ffanus,